

մամ կիններէ ու ողբիկներէ և քա-
րիւղով օծելէ վերջ զանոնք ուրա-
նէն ու օր անարգարութիւն... քանի
քանի թարմ կեանքեր և մաղաղ
մարմիններ մոխիր դարձած են

Կարծեցիկ որ քաղաքի պա-
րիսպետներու մօտեցած առեւտրի
այլեւս պիտի ազատուէինք այդ
սրտապեղծ տեսարաններէ միայն
անաղ, պարիսպներուն մօտեցալով
առեւտրի աւելի տխուր և աւելի հը-
րէշային տեսարաններ... մեռել-
ներ, մեռելներ, ոսկորներ, ոսկոր-
ներ... կառավարութեան հրամա-
նով և օր ցերեկով զործագրուե-
լաւ զարգերու հետեւեղներն են
նոյնքան Օտար թերթերու մէջ գրե-
լաւ թղթակցութիւններուն և զա-
նազան տեղեկութեանց պատճառով
կառավարութեան կողմէ նշանակե-
լաւ մարդիկներ սկսած էին փոսեր
փորել և ամփոփել այդ մեռելներն
ու ոսկորները Պարիսպի ամբողջ
երկայնքին փորեցէ հիմայ և պի-
տի գտնէք ոսկորներ, ոսկորներ...
ԲԱՆՏԱՆ ՄԷՋ

Տիարպէջեր հաստեղ. սպան մեզ
յանձնեց կառավարութեան Դրին
բանդի մէջ, Հուն 22 օր մնացի Այդ
միջոցին բանտարկեալներէն մէկը,
միւսիւման և Տիարպէջերի պա-
մեց ինծի Տիարպէջերի մէջ տեղի
ուեցեցած հակակազմի ջարդերու
պատճառով ինքնը շարքու շարք
— Կառավարութիւնը ինչպէս
կը վարէ հայեր. արդեօք իրաւունք
ունի:

Գաղտնիքներն են.
— Հայերը, և մասնաւոր երի-
տասարները, պատերազմի սկսելուն
պէս, կառավարութեան հրամաննե-
րուն զէմ կեցան և չստեղծ փախան
զինուորութեանէ. անոնք առանձին
զուտեցի կազմեցին և հայ հարուստ-
ներէն դրած առնելով սկսան զէնք
բերել և զինուորի կարգ մը հայ
լիտերան կառավարութեան ղեկեցին
և առեւտրային ըլինք և որ իրենք զո-
չն հայ երիտասարդներու ապըս-
տամբութիւններն.

Նորին հարցոյնը.
— Արեւելք հայերը, Տիարպէ-
ջերի մէջ կառավարական պաշտո-
նաններէն, քրիստոնէի կամ թիւ-
քերէն ռեւէ մէկը պահանջեցին.

— Այ, միայն թէ կուսակալ Բե-
շտ պէնի անուանուէն քանի մը
օր վերջ կաղ մը հայերէն զենքեր
զրուակեցան և քաղաքի վրէժներ
ալ զանուեցան եկեղեցիներու մէջ,
կառավարութիւնը այս զէնքերը
գտնելու աղուեցաւ և հայ իտարնե-
րը բանտարկեց. Չոգեւորակներ
եկան և շատ աղաւթցին որ զուրս
հանուին այդ լիտերները, կառավա-
րութիւնը ի՞նչ միայն մերժեց այդ
դիմումները, այլ այդ հողերու ա-
կաններն ալ ձերբակալեց և բան-
տարկեց. Բանտարկուողները 700
հոգի էին: Օր մը, ժամատարայի
հրամանաւոր Բիւշտի պէն եկաւ ա-
նոնց թով և ըսաւ որ, թագաւորա-
կան հրամանով Մուսուլ պիտի աք-
սորուին և հոն պիտի բնակին մին-
չեւ պատերազմի վերջը: Այս լուրը
ուր խոթեցան ընդունեցին և չը-
նորակալութիւն յայտնեցին:

Սակայն 700 հոգին, փոքրիկ
նաւակներու մէջ ինքուցին և գետի
հոսանքին յանձնեցին: Քիչ վերջ
հասկոյնեցաւ որ անոնք բոլորն ալ
հաջաւտ կառավարութեան կողմէ
զետեղ ձգուած և խեղդուած են:
Անկէ վերջ կառավարութիւնը յայտ-
նի բնաւորները կը ղրկէր այդ հա-
նապարհով և համարին կը փա-
նար: Այդ յայտնի բնաւորներէն

ԵՄԵՐՈՒՄ ԱՅՏԱՆԻՍ

ՆԱԶԸՐ ՓԱՇԱՅԻ

ՅԻՇԱՏԱԿՆԵՐԸ

Հայ յերեսխուռը մը քննարկուած

ԱՅԻՐԵԹՆԵՐԸ ԿԸ ՅԱՐԶԱԿԻՆ ՎԱՆ

ԲԱՆԱԿԻՆ ՎՐԱՅ

ԵՐԶՐՈՒՄ ԱՅՏԱՆԻՍ

Վանի կուսակալը 5 Նոյեմբեր թուակեր գործեցաւ մը
կիսմացիք:

Այս պատասխանող հայերը կերակրելու համար ոչ զքա-
կայ և ոչ ալ պայաք, հետեւաբար հրամանը ձերն է...»

ՀԱՅ ԶԵԹԵՆԵՐՈՒՆ ԶԱՐԻԸ

Ոյդ օրերուն, հարիւր հայ ֆետայի ձիււորներ, վերջին
ծայր արդիական զենքերով զինուած, Պարսկաստանի սահմանը
անցնելով Միլան աշիւրէթի գտնուած Մասնաւոր զաւարին կե-
րուր եղող Սարայ քաղաքէն հինգ վարկեան հեռու գտնուող
բլուր մը գրաւած էր: Այդ բլուրին վրայ լաւ մը դիրք բը-
նեց վերջ քաղաքին վրայ կրակ բանալ սկսած են անոնք:

ՍԱՐԱՍՓԻ ԵՐԿՐԻՆ ՄԷՋ

ՊՈԼՇԵՒԿԵԱՆ ԲԱՐԲԱՐՈՍՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԻԿԱՅԻՆ ԻՆՉ ՀՆԱՐՔՆԵՐ ԿԸ ՍՏԵՂԾԷ ՏԱՐԱԳԻՐՆԵՐԸ ՉԱՐԶԱՐԵԼՈՒ ԵՍԵՆՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Շատ դուռեցաւ Սոյուզկան կը-
զինքնու աքսորեցին: Կը կարծեմ թէ
գիտեմ, որ փոխադրութեան համար
էր, որ արտաքին զիս Տարի-
կան մը սարսափի նոր պատու-
թիւն մը կը բերէ մամուլին: Ան-
թիւնը ուս գիւղացիներ, որոնք
Սոյուզկան կըզինեցին փախաւ,
պատմութիւնը կ'ընեն թիարանի
իրենց չարչարանքներուն: Անոնց
վկայութիւնը յայտնուած է Վա-
րայի մէջ ուկրայնեան լեզուով
փաշայի գրեթէ մը: Այս գիւղա-
ցիները իրենց տալու որութիւնները
կը հաղորդեն միմեմութեամբ եւ
անկեղծութեամբ, իւրաքանչիւրը
երգումով մը. — Ամենակարող
Աստուած և Յիսուս Քրիստոս վը-
կայ, կ'երջում աւետարաններուն
վրայ, որ ըստ մը չկայ ըսածին մէջ
որ ճշմարիտ չըլլայ:

Կը հարցնէք թէ ինչու աքսոր-
եց ինծի Տիարպէջերի մէջ տեղի
ուեցեցած հակակազմի ջարդերու
պատճառով ինքնը շարքու շարք
— Կառավարութիւնը ինչպէս
կը վարէ հայեր. արդեօք իրաւունք
ունի:

Գաղտնիքներն են.
— Հայերը, և մասնաւոր երի-
տասարները, պատերազմի սկսելուն
պէս, կառավարութեան հրամաննե-
րուն զէմ կեցան և չստեղծ փախան
զինուորութեանէ. անոնք առանձին
զուտեցի կազմեցին և հայ հարուստ-
ներէն դրած առնելով սկսան զէնք
բերել և զինուորի կարգ մը հայ
լիտերան կառավարութեան ղեկեցին
և առեւտրային ըլինք և որ իրենք զո-
չն հայ երիտասարդներու ապըս-
տամբութիւններն.

Նորին հարցոյնը.
— Արեւելք հայերը, Տիարպէ-
ջերի մէջ կառավարական պաշտո-
նաններէն, քրիստոնէի կամ թիւ-
քերէն ռեւէ մէկը պահանջեցին.
— Այ, միայն թէ կուսակալ Բե-
շտ պէնի անուանուէն քանի մը
օր վերջ կաղ մը հայերէն զենքեր
զրուակեցան և քաղաքի վրէժներ
ալ զանուեցան եկեղեցիներու մէջ,
կառավարութիւնը այս զէնքերը
գտնելու աղուեցաւ և հայ իտարնե-
րը բանտարկեց. Չոգեւորակներ
եկան և շատ աղաւթցին որ զուրս
հանուին այդ լիտերները, կառավա-
րութիւնը ի՞նչ միայն մերժեց այդ
դիմումները, այլ այդ հողերու ա-
կաններն ալ ձերբակալեց և բան-
տարկեց. Բանտարկուողները 700
հոգի էին: Օր մը, ժամատարայի
հրամանաւոր Բիւշտի պէն եկաւ ա-
նոնց թով և ըսաւ որ, թագաւորա-
կան հրամանով Մուսուլ պիտի աք-
սորուին և հոն պիտի բնակին մին-
չեւ պատերազմի վերջը: Այս լուրը
ուր խոթեցան ընդունեցին և չը-
նորակալութիւն յայտնեցին:

Սակայն 700 հոգին, փոքրիկ
նաւակներու մէջ ինքուցին և գետի
հոսանքին յանձնեցին: Քիչ վերջ
հասկոյնեցաւ որ անոնք բոլորն ալ
հաջաւտ կառավարութեան կողմէ
զետեղ ձգուած և խեղդուած են:
Անկէ վերջ կառավարութիւնը յայտ-
նի բնաւորները կը ղրկէր այդ հա-
նապարհով և համարին կը փա-
նար: Այդ յայտնի բնաւորներէն

Սակայն 700 հոգին, փոքրիկ
նաւակներու մէջ ինքուցին և գետի
հոսանքին յանձնեցին: Քիչ վերջ
հասկոյնեցաւ որ անոնք բոլորն ալ
հաջաւտ կառավարութեան կողմէ
զետեղ ձգուած և խեղդուած են:
Անկէ վերջ կառավարութիւնը յայտ-
նի բնաւորները կը ղրկէր այդ հա-
նապարհով և համարին կը փա-
նար: Այդ յայտնի բնաւորներէն

(5)

գիւղերը աքսորեցին: Կը կարծեմ թէ
գիտեմ, որ փոխադրութեան համար
էր, որ արտաքին զիս Տարի-
կան մը սարսափի նոր պատու-
թիւն մը կը բերէ մամուլին: Ան-
թիւնը ուս գիւղացիներ, որոնք
Սոյուզկան կըզինեցին փախաւ,
պատմութիւնը կ'ընեն թիարանի
իրենց չարչարանքներուն: Անոնց
վկայութիւնը յայտնուած է Վա-
րայի մէջ ուկրայնեան լեզուով
փաշայի գրեթէ մը: Այս գիւղա-
ցիները իրենց տալու որութիւնները
կը հաղորդեն միմեմութեամբ եւ
անկեղծութեամբ, իւրաքանչիւրը
երգումով մը. — Ամենակարող
Աստուած և Յիսուս Քրիստոս վը-
կայ, կ'երջում աւետարաններուն
վրայ, որ ըստ մը չկայ ըսածին մէջ
որ ճշմարիտ չըլլայ:

Կը հարցնէք թէ ինչու աքսոր-
եց ինծի Տիարպէջերի մէջ տեղի
ուեցեցած հակակազմի ջարդերու
պատճառով ինքնը շարքու շարք
— Կառավարութիւնը ինչպէս
կը վարէ հայեր. արդեօք իրաւունք
ունի:

Գաղտնիքներն են.
— Հայերը, և մասնաւոր երի-
տասարները, պատերազմի սկսելուն
պէս, կառավարութեան հրամաննե-
րուն զէմ կեցան և չստեղծ փախան
զինուորութեանէ. անոնք առանձին
զուտեցի կազմեցին և հայ հարուստ-
ներէն դրած առնելով սկսան զէնք
բերել և զինուորի կարգ մը հայ
լիտերան կառավարութեան ղեկեցին
և առեւտրային ըլինք և որ իրենք զո-
չն հայ երիտասարդներու ապըս-
տամբութիւններն.

Նորին հարցոյնը.
— Արեւելք հայերը, Տիարպէ-
ջերի մէջ կառավարական պաշտո-
նաններէն, քրիստոնէի կամ թիւ-
քերէն ռեւէ մէկը պահանջեցին.
— Այ, միայն թէ կուսակալ Բե-
շտ պէնի անուանուէն քանի մը
օր վերջ կաղ մը հայերէն զենքեր
զրուակեցան և քաղաքի վրէժներ
ալ զանուեցան եկեղեցիներու մէջ,
կառավարութիւնը այս զէնքերը
գտնելու աղուեցաւ և հայ իտարնե-
րը բանտարկեց. Չոգեւորակներ
եկան և շատ աղաւթցին որ զուրս
հանուին այդ լիտերները, կառավա-
րութիւնը ի՞նչ միայն մերժեց այդ
դիմումները, այլ այդ հողերու ա-
կաններն ալ ձերբակալեց և բան-
տարկեց. Բանտարկուողները 700
հոգի էին: Օր մը, ժամատարայի
հրամանաւոր Բիւշտի պէն եկաւ ա-
նոնց թով և ըսաւ որ, թագաւորա-
կան հրամանով Մուսուլ պիտի աք-
սորուին և հոն պիտի բնակին մին-
չեւ պատերազմի վերջը: Այս լուրը
ուր խոթեցան ընդունեցին և չը-
նորակալութիւն յայտնեցին:

Սակայն 700 հոգին, փոքրիկ
նաւակներու մէջ ինքուցին և գետի
հոսանքին յանձնեցին: Քիչ վերջ
հասկոյնեցաւ որ անոնք բոլորն ալ
հաջաւտ կառավարութեան կողմէ
զետեղ ձգուած և խեղդուած են:
Անկէ վերջ կառավարութիւնը յայտ-
նի բնաւորները կը ղրկէր այդ հա-
նապարհով և համարին կը փա-
նար: Այդ յայտնի բնաւորներէն

Սակայն 700 հոգին, փոքրիկ
նաւակներու մէջ ինքուցին և գետի
հոսանքին յանձնեցին: Քիչ վերջ
հասկոյնեցաւ որ անոնք բոլորն ալ
հաջաւտ կառավարութեան կողմէ
զետեղ ձգուած և խեղդուած են:
Անկէ վերջ կառավարութիւնը յայտ-
նի բնաւորները կը ղրկէր այդ հա-
նապարհով և համարին կը փա-
նար: Այդ յայտնի բնաւորներէն

(5)

ԱՊՏԻՒԼ, ՀԱՄԻՏԻ

237 ԿԻՆԵՐԷՆ ՄԷԿԸ ԿԸ ՊԵՏՈՐԷ...

Հունդարական թիւթի մը խմ-
բայինքը մէկը յայտնած է տե-
սակցութիւն մը ունենալ Ապարի-
ւածի հարձակումը մէկուս հետ
երկար տարիներէ իշխող Պետ-
վիշ կը բնակի:

Այս փոխկին հարձակ, 35
գիւղերի մը է, քարձարհասակ
բուսական վայելուչ կերպով հաշ-
ւած: Պաշտական կեանքի մասին,
խմբային ուղղութեամբ բոլոր հար-
ցումներուն պատասխաններ է յո-
ւութեամբ, ուսկայն յամոնեցաւ ո-
չինչ յայտնել թէ ինչ կերպով էր
Համբի հարձակ, ինչիւր էր համի-
ւան հարձակ:

Կարմիր Սուլթանին հարձակ կը

Աքսորականները, որոնք մեծ մա-
սամբ 60—70 տարեկան ծերունի-
ներ են, դուրս նետուած առեւ-
ածին կ'իշխան զիւր վրայ: Ձին-
ւորները կը հասնին և հրացանի
կողով կամ ոտքի ծալուող հար-
ւած մը տեսնել, և ահա ոտքի կը
կանգնեն խեղճներ:

Եւ անոնք, արտափաշար, ա-
պուշ զարձակ, լեզուները աղա-
մալով, կարգի կը կենան, մինչ կը
սկսի նոր չարչարանք մը: Պետե-
րը կը փորձեն բարեկէ ստրկեցնել:
Պէտք է պատասխանել շատ պէտ ու-
նալու լալի բարձր, կողորդ պատ-
ուելու տառիւն: Անոնք ձեռք
նշարկած կամ անհաստալի կը
թուին այս բոլոր բաները: Եւ սա-
կայն ճշմարտութիւն է, Նոյն իսկ
պէտք է ըսել թէ այս տեսարաննե-
րը կը կրկնուին և 5—6 մամ կը
տեսնել:

— Գետին դրէք ձեր բերանը,
զէշ չենեցէք եւ հիմա վազեցէք
չուրէր: Արագ, արագ վազեցէք,
արագ թէ ոչ այնպէս կը դատարկե-
ցնեմ ձեզ, որ ծուր կ'ելլէ ձեր մա-
միւնը:

— Հրամայեցին որ կոշիկներս
հանեմ և ըսպիկ քայլեմ երկաթի մը
վրայ, Եւսուլեան եղբորական հո-
տեղը բացին: Սաւա անտանիկ է,
ոչ մէկ մարդկային արարած կ'ընայ
գիտնայ: Կարծես սիրտը կանգ պի-
տի առնէ: Ամբողջ մարմնով վեր
վեր կը ցատկէ: Սեռայ ուշադրա-
կ'իշխան: Այս վիճակին մէջ եւ 3
օր ուշադրա կ'իշխէր:

— Ձեկիտ մը եւ երեք օրէն
ներս սատիկ ձեռքերէն զիս: Մէկը
գաւազանով կը զարնէր, միւսը բը-
տուցով, երրորդը ոտքով չար-
բարը խարսկեցնում: Այլ վեր
հասած է կ'ըսէին: Եւսուլեան մէկ ուշ-
գալէ յետոյ փոխադրուեցաւ հի-
ւանդանոց, ուր մնացի ամիս մը:

Սարսափելի է ձաքորդութիւնը
զէպի Սոյուզկան թիարանը: 3 օր
անոնք ջուր կը մնան աքսորա-
կանները: Կը թխեն վազնեղու-
մէջ, ուր կը վախան ուշիւները: 40
հոգիի մէջ թոյլ զուր, Դրան աղիւ-
նակական մը: Կը կարգիէ տեղէն
չարժիլ անդի մը չափ: Ուշիւն խա-
ծած տեղի իսկ չեն կրնար բերել:

— Ուշիւ, այնքան որքան որդը
ստակած չան մը վրայ: Այլ, ինչ-
քան քերտուտու կը պատճառէ:
Բայց տեղի չարժեցաւ, զինուորը
կը պոսա: — Ձերեւա՞ն, կը կրա-
կեն:

Անոնք ձաքաւ, աքսորականնե-
րը կը հասնին վերջին կայարանը:
— Պարպեցէք վազնեղու:
Եւ զինուորները կը սկսին հար-
ւած հարուածի վրայ գարնել աք-
սորականներու ծոթալիկ: Եւ ան-
միջապէս կը պարպուի վազնեղու:
(Շար.)

Բաղնիս... 237 կիններէ և մէկ
հարձակ ըստ անոնցի, զատ, 40
կերէր անոնք մը, որ իրեն տրուած
էր Սուլթանին կամ անոր զիւր
հակին կողմէ, ապիկ քաւ, ամէն
մէկ կին, թիւ մը տեղի իրեն յա-
տակ: Անոնք, այսքան կ'ոգի ա-
նուն, կարելի չէր միւսը պահել:
Հարձական բոլոր այս տարու-
ները, շատ խիստ կարգապահու-
թեան և հեղուկութեան ենթարկու-
ած էին:

Պարտաւոր էին որոշ մամ մը
արթնալ, ուտել պահել, ճիշդ
ինչպէս զորանոցներու մէջ: Անոր
փոքրիկ, որեւէ աշխատանք կա-
տարելու ստիպուած էին: Սուլթ-
անին անոնք կանգնելու ամենին մեծ
բարձր էր:

Բնիկ նշապէս տարածուած այն
կարծիքը թէ Համբի հարձակը
յաւախական քաղաքային
ներ, բոլորովին համապատասխան
է իրականութեան:

Սուլթանին այս անհամոռն
կենդան իրաւունք ունէին քաղաք
ինչպիսի և գնումներ կատարելու,
պայմանաւ սակայն որ իսկապէս
արտօնութիւն առած ըլլայ մեծ
ներքինէն, զիւրաւոր հակիւնէն: Դի-
տեղ արդէն որ, միշտ անոնց կըն-
կարծաւոր հաւատարիմ ներքին մը,
քարձարհասակ, թիւինը և կապի-
ղէմ:

Ըսինք թէ հարձակը իրենց ա-
նուններէն զատ, մէկ մէկ թիւ կը
կըզին: Այս թիւերը ըստ բառին
չէր որ կը տրուէին, այլ համաձայն
անանական հաւատարմութեան
գործարարի կ'ըստին, որ Համբի
էր: Այսպէս 1 թիւ կը տրուէր
Կարմիր Սուլթանին առաջին սիրա-
կանին: Այս թիւը անհայն, ինչ-
պէս կ'ենթադրուի իրաւունքով,
անփոփոխ չէր: Այլ ըստ տիպար
գործարարի քանակութիւն, զինակի
պէս կ'անցնէր հարձակ:

Հունդար խմբային հետ խո-
սակցող հարձակ թիւն է 178, ինչ
որ կը նշանակէ թէ զիւր անոնք ա-
րիւր կ'ունենար վայելելու իր
տարիքը ընկերակցութիւնը: Հասկը-
նալի է մինչեւ որ կարող իրեն
գալ...

Սակայն որովհետեւ օտար շատ
մը լեզուներէ զատ, հայերէ մէկ
կը վայելէր անանականներէն
զիւր մը, մասնաւոր որ լաւ ալ
պատմել գիտէր...

Սուլթանին հարձակ, յաւա-
նական կըզին մըն էր, Բուր իրա-
ւունք հետ, զատ ու սարգալ իրա-
րու: Դէմ Անոնք երբ կ'իշխու ա-
րիւր բան չունէին ընկեր, ինչ ա-
ւելի լաւ: Կը յարմար իրենց խո-
տուածքին: Ամենին աւելի Սուլթ-
անին սիրականներն ու նախնոր-
դներն էին որ տեղի կուտային այս
գաւերուն ու կուտներուն, իրենց
յարուած նախնորհով: Անոնք ի-
րենց վայելած համակրութիւնը կը շա-
հադէին Սուլթանը գործողը: Ի-
րենց հակադրող կ'իշխու զէմ
անոնք մը անոնք տալով գոտեք
զիններ, զոր Սուլթանին տեսցեր
էին: Իրենց զերակուութեան օրե-
րուն...

Երբ հարձակը ալ ևս անպէ-
սալիքն ձերբացած կը նկատուէին,
հարձակը դուրս կը նետուէին, ան-
շուշտ արժանի պատմութիւնով: Սուլ-
թանը այնքան ալ զէշ մարդ չէր...
զոնէ հանդէպ զերեցիկ կ'իշխու...
խանդէն կ'պահանջու անոնք ապ-
րուտը, մեծկակ գուժարներ արա-
մադրելով անոնք: Ապա արձակե-
ւած հարձակը իրաւունք ունէին
իրենց հետ տանելու գոտեքներ
եւելի, ինչ որ ստացեր էին իւր
հոգի:

(7)

ԿԱՐԵԻՐ ԼՈՒՐԵՐ

ԳԵՐՄԱՆ ԵՒ ՖՐԱՆՍԱ ՅԱՐԵՐՈՒԹԻՒՆԵՐԸ

ՅԻՄԱՆ. ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԻ ՊԵՐԻՆԻ ԱՅԵԼՈՒՄԻՆԸ

Պէրլին, 27 Սեպտ. — Պ. Պ. Լափալ և Պրիան Ժամբ 8 43ին
հասան Պէրլին և կայարանը ընդունուեցան: Պ. Պ. Պրիանին
և Քուրթիւրի կողմէ: Երբ որ կայարանէն դուրս ելան, Ֆրան-
սացի նախարարները ժամանարուեցան ժողովուրդի կողմէ: Կու-
յարանէն մինչև պանդոկ «Կեցցէ Պրիան» «Կեցցէ խա

